

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΚΗ'
ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΑΓΓΕΛΗ, ΜΑΝΟΥΗΛ, ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΤΩΝ ΕΝ ΡΕΘΥΜΝΗ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ*.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρά Προσόμοια δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, καὶ τῶν Κρητῶν ἅπαν σύστημα, τοὺς κλεινοὺς νεομάρτυρας, συμφώνως τιμήσωμεν, Ἀγγελῆν τὸν θεῖον, Γεώργιον ἅμα, Νικόλαον καὶ Μανουήλ, τοὺς ἐν Ῥεθύμνῃ στερῶν ἄθλήσαντας, αὐτῶν τὴν θεῖαν ἄθλησιν, ἁσματικῶς ἑορτάζοντες, ὡς ἂν τούτων δεήσεσι, πάσης βλάβης ῥυσθῆιμεν.

Πίστιν τὴν ἀμώμητον, ὡς θησαυρὸν πολυτίμητον, ἐν καρδίᾳ φυλάττοντες, Χριστὸν ἐκηρύξατε, ὁμοφώνῳ γνώμῃ, μάρτυρες Κυρίου, ἐπὶ ἀπίστων ἀνδρικῶς, καὶ ὑπὲρ ταύτης στερῶν ἠθλήσατε, Γεώργιε μακάριε, καὶ Ἀγγελῆ καὶ Νικόλαε,

Μανουήλ τε θεόληπτε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλοι.

Μάρτυρες τετράριθμοι, Κρήτης βλαστοὶ εὐθαλέστατοι, καὶ Ῥεθύμνης καυχήματα, τοὺς πόθῳ τὴν ἄθλησιν, ὑμῶν εὐφημοῦντας, ῥύσασθε κινδύνων, καὶ συμφορῶν παντοδαπῶν, καὶ τῶν πταισμάτων αἰτεῖσθε ἄφεσιν, ἡμῖν θεῖε Γεώργιε καὶ Ἀγγελῆ καὶ Νικόλαε, Μανουήλ παναοίδιμε, ὡς ἡμῶν ἀντιλήπτορες.

Δόξα Πατρί. Ἦχος β'.

Μαρτυρικὴν ἐπιδειξάμενοι ἔνστασιν, ἐν συμφωνίᾳ ψυχῆς, ὑπὲρ Χριστοῦ νομίμως ἠθλήσατε, Νεομάρτυρες ἐνδοξοὶ καὶ τὴν πλάνην αἰσχύναντες, μαρτυρικῶν ἐπάθλων ἠξιώθητε, παρὰ τοῦ Ἀθλοθέτου Σωτῆρος. Ἀλλ' ὦ Ἀγγελῆ καὶ Γεώργιε, καὶ Μανουήλ καὶ Νικόλαε, τῷ ἀδύτῳ φωτὶ ὁμολοῦντες, διὰ παντός πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

* Ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Τεσσάρων Νεομαρτύρων τῶν ἐν Ῥεθύμνῃ, ἐποιήθη ὑπὸ τοῦ Ὑμνογράφου τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, κατὰ παραγγελίαν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ Καστέλλας Πειραιῶς, τὸ ἔτος 1988. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ῥεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου κ. ΑΝΘΙΜΟΥ ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενῳ περιοδικῷ «Νέα Χριστιανικὴ Κρήτη», περ. Β', τεύχ. 18, Ῥέθυμνο 1998, ἐξ οὗ καὶ καταχωρεῖται ἐνταῦθα. Προτροπὴ τοῦ ἰδίου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου συνετάχθη ὑπὸ τοῦ Ἱερομονάχου Κυρίλλου Κογεράκη β' Κανὼν, ὅστις καὶ προσετέθη εἰς τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

ᾠχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Οἷμιλος ἱερός, ἀθλήσαντες νομίμως, ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις, ἐδείχθητε τοῖς πᾶσι, τέσσαρες Νεομάρτυρες.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις...

Χαίροις ὦ Ἀγγελῇ, ὁμοῦ σὺν Γεωργίῳ καὶ Μανουήλ τῷ θεῷ, Νικόλαε παμμάκαρ, Μαρτύρων ἰσοστάσιοι.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ...

Πάντας τοὺς τῷ ναῷ, ἡμῶν συνερχομένους, ῥύσασθε πάσης βλάβης, ὑμῶν τῇ προστασίᾳ, τέσσαρες Νεομάρτυρες.

Δόξα Πατρί. Τριαδικόν.

Δύναμιν ὦ Τριάς, ἐκ σοῦ πιστῶς λαβοῦσα, ἐνήθλησεν ἀνδρείως, ἐν πόλει τῆς Ῥεθύμνης, τετράς ἡ τῶν Μαρτύρων σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε ἡ τὸν Χριστόν, ἀφράστως τετοκυῖα, Παρθένε Θεοτόκε, εἰς κόσμου σωτηρίαν· χαῖρε ἡμῶν προσφύγιον.

Νῦν ἀπολύεις, **τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.**

Εἰς τὸν Μεγάλον Ἑσπερινόν

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. στ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρά Προσόμοια.

ᾠχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τετράριθμοι μάρτυρες Χριστοῦ, Ἀγγελῇ, Γεώργιε, καὶ Μανουήλ καὶ Νικόλαε, πίστιν τὴν ἁωμον, ὡς αὐλὸν φλόγα, ἐν καρδίᾳ φέροντες, ἀνδρείως ὑπὲρ ταύτης ἠθλήσατε, ἐσχάτοις ἔτεσι, καὶ τῶν πάλαι ἰσοστάσιοι, Ἀθλοφόρων ὠφθητε μακάριοι.

Εν γνώμῃ μιᾷ ὑπὲρ Χριστοῦ καρτερῶς ἠθλήσατε, ὡς ἀληθῶς Νεομάρτυρες, καὶ κατησχύνετε, πλάνης τὴν ἀπάτην, πόνοις τῆς ἀθλήσεως· διὸ παρὰ Κυρίου εἰλήφατε, δόξης τὸν στέφανον, καὶ πηγάζετε ἐκάστοτε, ἡμῖν πᾶσιν ἰαμάτων χάριτας.

Ανδρεία ψυχῆς τὴν ἐκτομήν, ὑποστάντες ἅγιοι, ὡς στρατιῶται ἀήττητοι, τοῦ Παντοκράτορος, ρεῖθροις τῶν αἱμάτων, πᾶσαν κατηρδεύσατε, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν γεραίρουσαν, ὑμῶν τὴν ἀθλήσιν, Ἀγγελῇ θεῷ Νικόλαε, Μανουήλ τε, ἅμα καὶ Γεώργιε.

Προσόμοια ἕτερα. ᾠχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ συνδέσμῳ τῆς πίστεως, καὶ ἀγάπῃ τῇ κρείττονι εὐσεβῶς συνδούμενοι παναοίδιμοι, μαρτυρικῶς ἠγωνίσασθε, ἐσχάτοις ἐν ἔτεσιν, Ἀγγελῇ καὶ Μανουήλ, καὶ Γεώργιε ἔνδοξε, καὶ Νικόλαε· διὰ τοῦτο ἐδέξασθε θεόθεν, ἀφθαρσίας τοὺς στεφάνους, ὡς τοῦ Χριστοῦ Νεομάρτυρες.

Απότητῳ φρονήματι, τὴν εὐσέβειαν ἔνδοξοι, τοῖς ἀπίστοις χαίροντες ἐκηρύξατε, τὴν τῶν τυράννων ὠμότητα, μηδόλως πτοούμενοι, καὶ δεσμά τε καὶ εἰρκτὴν, ἀνδρικῶς ὑπομείναντες, ἡριθμήθητε, ἐκμηθέντες τῷ ξίφει τῶν Μαρτύρων, ταῖς χορείαις Ἀθλοφόροι, ὡς θαυμαστοὶ Νεομάρτυρες.

Ως ἀστέρες νεόφωτοι, ἐκ τῆς Λάμπης ἀνέτειλαν, Ἀγγελῆς, Γεώργιος καὶ Νικόλαος, καὶ Μανουήλ ἐν Ῥεθύμνῃ δέ, νομίμως ἀθλήσαντες, καταυγάζουσιν αὐγαῖς, τῆς αὐτῶν θείας χάριτος, Κρήτην ἅπασαν, εὐφημοῦσαν αὐτῶν τὰς ἀριστείας, καὶ πιστῶς ἀσπαζομένην, αὐτῶν τὰ τίμα λείψανα.

Δόξα Πατρί. ᾠχος πλ. β'.

Σήμερον ὑπὲρ ἡλίου αὐγάς ἐξέλαμψεν, ἡ τῶν τεσσάρων νεομαρτύρων μνήμη, Ἀγγελῇ καὶ Μανουήλ, Γεωργίῳ καὶ Νικολάου, τὴν Ἐκκλησίαν λαμπρύνουσα· ὡς ἀστέρας γὰρ νεοφανεῖς, τούτους προβάλλεται, ἀθλητικαῖς ἀκτῖσι, πυρσεύοντας τοὺς βοῶντας· χαίρετε νέοι τοῦ Χριστοῦ ὀπλῖται, οἱ τοῖς ὅπλοις τῆς πίστεως, αἰσθητοὺς καὶ νοητοὺς ἐχθροὺς καταπαλαίσαντες· χαίρετε τῶν πάλαι Μαρτύρων ἰσότιμοι, ὡς αὐτῶν ζηλωταί· χαίρετε Μελάμπων θεῖοι βλαστοί, Ῥεθύμνης δόξα, καὶ πάσης Κρήτης ὠραίσματα. Πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυνγύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ' 9 - 14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστά ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέιρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινουσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσ-

μενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ε' 5-15, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλασαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λίθην, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Οἱ νέοι τοῦ Σωτῆρος ἀθληταί, οἱ τῇ πίστει τῷ Χριστῷ στρατευσάμενοι, Ἀγγελῆς καὶ Μανουὴλ, Γεώργιος καὶ Νικόλαος, ἀθλητικῶς ἀριστεύσαντες, συγκαλοῦσι πάντας πρὸς αἰνεσιν, τῆς αὐτῶν ἀθλήσεως· διὸ καὶ Κρήτη ἢ μεγαλόνησος ἐν αὐτοῖς ἀγαλλιᾶται, καὶ ἐξαιρέτως ἢ τῆς Ῥεθύμνης πόλις, ἢ τὴν ἀνδρείαν αὐτῶν κατιδοῦσα, καὶ τὸ αἷμα δεξαμένη, χαίρει τῷ πνεύματι αὐτοὺς μακαρίζουσα· Ἀλλ' ὦ τετρακτὺς ὑπέρτιμε, τῶν κλεινῶν Νεομαρτύρων, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Τῶν πάλαι Μαρτύρων τοῖς ἴχνεσιν, ἀκλινῶς ἐπόμμενοι, τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως, εὐθαρσῶς

ὁμολογήσατε, ἐπὶ δυσσεβῶν καὶ ἀπίστων, καλλίνικοι Νεομάρτυρες· τῶν γὰρ φθαρτῶν ὑπεραρθέντες, οὐδαμῶς ἐπτοήθητε, τῶν τυράννων τὰς ἀπειλάς, οὐδὲ τιμωριῶν τὰς ἐπιφοράς· καὶ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, ἀγγελικαῖς συνήφθητε τάξεσιν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Ἦχος γ'.

Τὴν ἀνδρείαν τῆς πίστεως περιζωσάμενοι, ἐν ἁσθενείᾳ φύσεως, ἅγιοι Νεομάρτυρες, τὸν ἰσχυρὸν ἐν κακίᾳ, κατετροπώσασθε δράκοντα· τὴν γὰρ καλὴν παρακαταθήκην, ὡς φησὶν ὁ Παῦλος, ἄσυλον ἐν τῇ ψυχῇ φυλάττοντες, ὑπὲρ αὐτῆς προθύμως ἠθλήσατε, ἑαυτοὺς ἀπαρνησάμενοι. Καὶ νῦν ἀθλητικάς συνόντες χορείαις, Ἀγγελῇ καὶ Γεώργι, Μανουὴλ καὶ Νικόλαε, σὺν αὐτοῖς πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Εἴν ἀπλότῃ ψυχῇς, καὶ συμφωνίᾳ γνώμης, τοῦ μαρτυρίου τὸν ἀγῶνα ὑπήλθετε, Νεομάρτυρες μακάριοι· καὶ ἐν λόγοις ἄτρεπτοι φανέντες, καὶ ἐν ἁθλοῖς ἀήττητοι, τῆς δυσωνύμου πλάνης, τὴν ἰσχὺν ἐθριαμβεύσατε· καὶ τὰς κεφαλὰς τμηθέντες, τελεώτερον ἠνώθητε, τῇ κεφαλῇ τῶν ἀπάντων, Χριστῷ τῷ Θεῷ. Αὐτῷ πρεσβεύσατε, ῥύεσθαι πάσης βλάβης καὶ θλίψεως, τοὺς ἐορτάζοντας ὑμῶν τὴν πανήγυριν.

Δόξα Πατρί. **Ἦχος ὁ αὐτός.**

Τὴν τῶν Μαρτύρων τετράριθμον χορείαν, ὡς νεοπαγεῖς τῆς Ἐκκλησίας βάσεις, πᾶς ὁ τοῦ Θεοῦ περιούσιος λαός, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημῶμεν· Ἀγγελῆς γὰρ καὶ Γεώργιος, Μανουὴλ καὶ Νικόλαος, ὁμοφρόνως ἀγωνισάμενοι, τὴν ἀγιοφθογγὸν ῥῆσιν, ἐπλήρωσαν τὴν λέγουσαν· Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον, ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας· ᾧ καὶ προσαχθέντες ὡς θύματα τέλεια, καὶ προσφοραὶ λογικαί, τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς ἐδρέψαντο, ἐν μεθέξει θεοῦμενοι, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εἴκ παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν Ἀθλητῶν ἡ τετράς· τῆς νήσου Κρήτης ἱερὰ καλλωπίσματα, Ῥεθύμνης κλέος καὶ δόξα, καὶ τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ, μιμηταὶ ἐν πᾶσι καὶ ἐφάμιλλοι· οἱ πίστιν κηρύξαντες, τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀμώμητον, γνώμη τελεία, καὶ γενναίῳ φρονήματι, καὶ αἰσχύναντες, ἁσεβῶν τὰ βουλευματα· μάρτυρες ἀεισέβαστοι, Γεώργι ἐνδοξε, καὶ Ἀγγελῇ θεομάκαρ, καὶ Μανουὴλ καὶ Νικόλαε· Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός...

Χαίροις τῶν Ἀθλητῶν ἡ τετράς· οἱ παριδόντες τὰ τοῦ κόσμου ὡς σκύβαλα, καὶ γνώμη τελειοτάτῃ καὶ ἐν φρονήσει πολλῇ, ἐν ὑστέροις χρόνοις ἐναθλήσαντες, παμμάκαρ Γεώργι, Μανουὴλ καὶ Νικόλαε, καὶ ὁ θεόφρων, Ἀγγελῆς καὶ ἀήττητος, οἱ τῆς πίστεως, ἀρῥαγέστατοι πρόβολοι· ἄνθη τὰ εὐωδέστατα, τὰ πνέοντα ἅπασι, τὴν μυστικὴν εὐωδίαν, τῆς ἀληθοῦς ἡμῶν πίστεως· Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ...

Χαίροις τῶν Ἀθλητῶν ἡ τετράς· οἱ τῆς Τριάδος τῆς Ἀγίας δεχόμενοι, ἐλλάμψεις τὰς ὑπὲρ λόγον, ὡς Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ παθῶν τὸν ζόφον ἀπελαύνοντες· οἱ νέοι τὴν ἄθλησιν, καὶ στεῤῥοὶ τοῖς παλαίσμασιν, οἱ τῶν θαυμάτων, δωρεὰς ἀναβλύζοντες, καὶ αἰτούμενοι, ἡμῖν χάριν καὶ ἔλεος, πᾶσι τοῖς καταφεύγουσιν, ὑμῖν μετὰ πίστεως, καὶ τῇ σοφῇ τῶν λειψάνων, πανευλαβῶς προσπελάζουσιν, ἐξ ἧς ἀναβλύζει, ἱαμάτων θεῖα ῥεῖθρα, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί. **Ἦχος πλ. δ'.**

Τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, ὑπελθόντες τὸ στάδιον, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ καθείλετε, ἐν ἰσχύϊ θεῖᾳ, Νεομάρτυρες μακάριοι· ὅλον γὰρ τὸν νοῦν, τῷ Χριστῷ ἀναθέμενοι, τῆς εὐσεβοῦς ὁμολογίας τὴν δύναμιν, πᾶσιν ἐδείξατε, ἀθλητικάς ἐνστάσεις. Καὶ νῦν τῶν ἁθλῶν καρπούμενοι, σὺν Μάρτυσι τὰ ἐπαθλα, αἰτεῖτε ἡμῖν τὸ θεῖον ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.
Μελετίου Κρήτης.

Τὴν πίστιν σεβόμενοι, τὴν ἀληθὴ εὐσεβῶς, Χριστὸν ἐκηρύξατε, ἐπὶ ἀπίστων στεῤῥῶς, τετράριθμοι Μάρτυρες· ξίφεσι τοὺς ἀνχένας, ἀπετιμήθητε πόθῳ· ὅθεν τοῖς τῶν Μαρτύρων, ἡριθμήθητε δήμοις. Καὶ νῦν ταῖς ἱκεσίαις ὑμῶν, ῥύσασθε κινδύνων ἡμᾶς.

Ἔτερον. Ἦχος δ'.
Καλλινίκου Ρεθύμνης.

Τῆς Κρήτης γεννήματα, καὶ Λάμπης θρέμματα, τοὺς τετραρίθμους Νεομάρτυρας ἀνευφημήσωμεν, Γεώργιον, Ἀγγελῆν, Μανουὴλ καὶ Νικόλαον. Οὗτοι γὰρ διὰ πίστιν, τοῦ Κυρίου σφαγέντες, τὸ αἷμα αὐτῶν ἐθελουσίως, ἐν τῇ Ῥεθύμνῃ ἐξέχεαν· διὸ καὶ παρῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς Χριστόν, πρεσβεύουσιν αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων, τὴν τετράδα τιμήσωμεν, τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, ὁμοφρόνως ἀθλήσαντας, Γεώργιον ὁμοῦ καὶ Ἀγγελῆν, Νικόλαον καὶ θεῖον Μανουὴλ· θεῖαν χάριν γὰρ αἰτοῦνται πᾶσιν ἡμῖν, τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζουσι· δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν, πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου, σοὶ Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Τετράριθμος χορός, τῶν Μαρτύρων ὑμνεῖσθω, ὡς νέοι Ἀθληταί, τοῦ Σωτῆρος τῶν ὅλων, Νικόλα-

ος Γεώργιος, Ἀγγελῆς Μανουὴλ ὁμοῦ· οὗτοι ἠθλησαν, ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ συμφώνως, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, αὐτῶν τὰ παλαίσματα.

Θεοτοκίον.

Τῶν πάντων Ποιητῆν, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην, ἐκύησας Ἀγνή, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἡμᾶς ἀνακαλούμενον, πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ δοξάσαντα, τοὺς ἑαυτοῦ Ἀθλοφόρους· ὅθεν Δέσποινα, ὡς ἀπαρχὴν σωτηρίας, ἀπαύστως ὑμνοῦμέν σε.

Μετά τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἁγία ξυνωρίς, τῶν αὐταδέλφων τῶν σεπτῶν, Ἀγγελῆς καὶ Μανουὴλ, συνηγωνίσαντο στεῤῥῶς, σὺν Νικολάῳ ὁμοῦ καὶ Γεωργίῳ, καὶ εἶλον τοῦ ἐχθροῦ, πᾶσαν τὴν δύναμιν, κηρύξαντες Χριστοῦ, τὸ μέγα ὄνομα, καὶ ἀφθαρσίας λαβόντες τὸν στέφανον, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύουσι, τῶν ἐκτελούντων, αὐτῶν τὴν μνήμην, καὶ προσκυνοῦντων τὰ λείψανα.

Θεοτοκίον.

Η τεκοῦσα τὸν Χριστόν, εἰς σωτηρίαν τῶν βροτῶν, τὸν ῥυσάμενον ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, θεοχαρίτωτε Δέσποινα Θεοτόκε, λύτρωσαι ἡμᾶς, παθῶν τοῦ χείρονος, καὶ αἰτεῖ ἰλασμόν, ἡμῖν καὶ ἔλεος· καὶ γὰρ πολλὴν παρῤῥησίαν κέκτησαι, πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον· ἀλλ' ὦ Παρθένε, πλήρου ἀπαύστως, τὰς ἱκεσίας τῶν δούλων σου.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τὴν φλόγα ἐν τῇ ψυχῇ, ὡς λαμπάδα πλουτοῦντες ἀειλαμπῇ, αὐτῆς τὴν λαμπρότητα, ἐμφανῇ ἐποιήσατε, λαμπρῶς ὁμολογήσαντες, τὴν πίστιν τὴν ἐνθεον, ἐπὶ τῶν δυσσεβούντων, κλεινοὶ Νεομάρτυρες· ὅθεν καὶ Μαρτύρων, ὑπελθόντες τοὺς ἄθλους, ἀξίως ἐδοξάσθητε, στρατιῶται ὡς ἄριστοι, τοῦ τῶν ὅλων Δεσπόζοντος, πρεσβεύοντες αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, ὑμῶν τὴν πανήγυριν.

Θεοτοκίον.

Τὸ πυρίμορφον ὄχημα τοῦ Θεοῦ, τὴν καθέδραν τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, τὸν θρόνον τὸν πάγχρυσον, τοῦ Σωτῆρος ὑμνήσωμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ πάναγνον Δέσποινα, τὴν φέρουσαν ἐν

κόλποις, Θεὸν ὥσπερ νήπιον· αὕτη γὰρ τοῦ κόσμου, σωτηρία τυγχάνει, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, ἔνομένη τοὺς κράζοντας· πρέσβευε τῷ σὺ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Θεομήτορ μόνη· Ἀειπάρθενε, τοῦ διδόναι πταισμάτων, ἡμῖν ἀπολύτρωσιν.

Εἶτα· οἱ Ἀναβαθμοί, ἦτοι, τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, ζήτηι τῇ κγ' Ἀπριλίου.

Ὁ Ν'. Δόξα Πατρί. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.....

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Μαρτυρικοῖς ἀριστεύσαντες πόνοις, τῶν κατ' ἀξίαν ἐπάθλων ἐτύχετε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, τετράριθμοι Νεομάρτυρες· ὑπὲρ αὐτοῦ γὰρ προθύμως ἐτύθητε, καὶ νικηφόροι πρὸς τὰς ἄνω σκηνώσεις ἀνήλθετε, ἀνεκκλήτου δόξης, καὶ χαρᾶς μετέχοντες. Ἀλλ' ὦ Ἀγγελῇ καὶ Μανουήλ καὶ Γεώργιε σὺν Νικολάῳ, μὴ παύσησθε πρεσβεύοντες, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἶτα· ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ Κανόνες τῶν Ἀγίων. Κανὼν πρῶτος τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· «Τετράδα μέλπω Νεομαρτύρων. Γερασίου».

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τριάς ὁμοούσιε, Πάτερ Υἱὲ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸν νοῦν μου καταύγασον, ὅπως ὑμνήσω παιδρῶς, τῶν τεσσάρων σου, κλεινῶν Νεομαρτύρων, τὴν μνήμην Φιλάνθρωπε, καὶ τὰ παλαίσματα.

Ε'σχάτοις ἐν ἔτεσιν, ὥσπερ ἀστέρες νεόφωτοι, διὰ τῆς ἀθλήσεως, ἡμῖν ὠράθητε, Νεομάρτυρες, ἀκτίσιν εὐσεβείας, ἡμῶν τὴν διάνοιαν, καταπυρσεύοντες.

Τὴν πλάνην ἡσχύνετε, ὁμολογία τῆς πίστεως, θεόφρον Γεώργιε, καὶ Ἀγγελῇ Μανουήλ, καὶ Νικόλαε, Κυρίῳ στρατευθέντες, ὑμῖν χορηγήσαντι, δύναμιν ἄνωθεν.

Θεοτοκίον.

Ρ'ημάτων δεήσεως, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐπάκουσον Δέσποινα, ὡς τοῦ ἐλέους πηγῇ, καὶ παράσχου μοι, μετάνοιαν γνησίαν, ὡς ἂν ἀποκρούσωμαι, ἐχθροῦ πᾶν βούλευμα.

Κανὼν δεύτερος τῶν Ἀγίων οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· «Τετράδα μέλπω Νεομαρτύρων. Κυρίλλου».

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τὴν τῶν Μαρτύρων τετρακτὺν τὴν ἑνδοξον, τὴν ἐν Ῥεθύμνῃ στερόδῳ, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις, δι' ἀγάπην ἐνθεον, μαχαίρα ἐναθλήσασαν, δός μοι λόγον ὑμῆσαι, ἐν ἐγκωμίοις φιλάνθρωπε, Λόγε τῷ Πατρὶ ὁμοούσιε.

Ε'ν ἀνενδότῳ ἀνδρικῶς φρονήματι, πρὸ τῶν ἀπίστων ἐχθρῶν, κλησιν τὴν ἁγίαν, καθομολογήσαντες, βασάνους ὑπεμείνατε, καὶ εἰρκτῆς τὰς κακώσεις, καὶ διὰ ξίφους τὸν θάνατον, Μάρτυρες μηδὲν δειλιάσαντες.

Τῶν μιαρῶν Ἀγαρηνῶν τῷ βήματι, συμπαιστώτες λαμπρῶς, ἐν ἀγαλλιάσει, Μάρτυρες ἐκράζετε· Χριστὸν ἡμεῖς ἀκλόνητον, κεκτημένοι ἐλπίδα, κέρδος ἡγούμεθα μέγιστον, τὸν ἐπαπειλούμενον θάνατον.

Θεοτοκίον.

Ρ'ώμη τῆς θείας πρὸς Θεὸν πρεσβείας σου, ἐνίσχυσόν με Ἀγνή, ἵνα τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ ῥυθθίσωμαι· εἰς σὲ γὰρ τὴν ἐλπίδα μου, ἀναθέμενος πᾶσαν, μετ' εὐφροσύνης κραυγάζω σοι· χαίροις παντευλόγητε Δέσποινα.

Καταβασία. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Α'γίων Μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας, ζηλώσαντες ἀνέοι ἀθληταί, ὡς ἀληθῶς ὠράθητε, Γεώργιε Νικόλαε, καὶ Ἀγγελῇ καὶ Μανουήλ, μὲν καρδία ἀθλήσαντες.

Δυνάμει τῇ θείᾳ τῆς ἀπάτης, τὸ ψεῦδος ἠλέγξατε σαφῶς, καὶ πόνοις τῆς ἀθλήσεως, τῆς ἀληθείας χαίροντες, τὴν χάριν ἐξεφώνετε, πανευκλεεῖς Νεομάρτυρες.

Α'γάλλεται πόλις τῆς Ῥεθύμνης, ὑμνοῦσα τὴν ἀθλήσιν ὑμῶν, καὶ πίστει περιπτύσσεται, τὰ λείψανα τὰ πάντιμα, Γεώργιε καὶ Ἀγγελῇ, καὶ Μανουήλ καὶ Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν μόνην Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν πάντες εὐσεβῶς· Θεὸν γὰρ σωματώσασα, δι' ἁκραν ἀγαθότητα, ἐκ τῆς ἀρᾶς ἐρρύσατο, τῆς τοῦ Ἀδάμ τὸ ἀνθρώπινον.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ανω πρὸς μόνον τὸν Θεόν, ὡς νουνεχεῖς κεκτημένοι, Χριστομάρτυρες τὴν ἔφεσιν πᾶσαν, τῶν δεινῶν Ἀγαρηνῶν, ὀλεθροτόκον ἔπαρσιν, ἡσχύνετε εἰς τέλος, ἐν μαρτυρίῳ ἐμπρέψαντες.

Δοῦλοι ὡς γνήσιοι Χριστοῦ, οὐκ ἐδουλώθητε πλάνῃ, ἐναγεῖ τῶν μαιφόνων τυράννων, ἀλλ' ἐλεύθεροι Θεῷ, τετράριθμοι ἐδείχθητε, τὴν τιμὴν τοῦ αὐχένος, χαρμονικῶς ἐκλεξάμενοι.

Ανευφημείσθω Ἀγγελῆς, ὁ ἀγγελῶνυμος μάρτυς, καὶ Γεώργιος ὁμοῦ κατὰ χρέος, σὺν τῷ θείῳ Μανουήλ, ὁ θαυμαστός Νικόλαος, οἱ στάσει μαρτυρίου, τρυφῆς χειμάρρους δεξάμενοι.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀμόλυντε Θεοῦ, εὐλογημένη Μαρία, μόλυσμῶν τῶν σαρκικῶν κάθαρὸν με, ἵνα μέλπω καθαρῶς, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον σου, δι' οὗ τῆς τυραννίδος, τοῦ διαβόλου ἐρρύσθημεν.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα. Ὑψος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Κρητῶν ώραίσματα, καὶ Ὁρθοδόξων χαρά, Γεώργιε ὦφθητε, καὶ Ἀγγελῆ Μανουήλ, ὁμοῦ καὶ Νικόλαε· ὅθεν ὡς κεκτημένοι, πρὸς Χριστὸν παρῶρησίαν, πάντοτε δυσωπεῖτε, λύσιν δοῦναι πταισμάτων, τοῖς πίστει ἐορτάζουσι, τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι.

Θεοτοκίον

Αφράστως κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν, βασιλίτσα πέφηνας, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, πανύμνητε Δέσποινα. Ὅθεν τῆς οὐρανίου, βασιλείας τὰς πύλας, ἀνοιξον οἶα Μήτηρ, τοῦ Θεοῦ τῶν ἀπάντων, τοῖς πίστει μεγαλύνουσι, Παρθένε τὴν δόξαν σου.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Επὶ βήματος ἀπίστων, ἀπτοήτῳ φρονήματι, καὶ ἐνθέῳ γλώσσει, Μάρτυρες τρανῶς ἐκηρύξατε, ὁμολογίαν τὴν θεῖαν καὶ σωτήριον, μὴ πτοούμενοι,

ἐπιφορὰς τῶν κολάσεων.

Αμπρυνόμενοι τῷ φέγγει, τῆς Χριστοῦ θείας πίστεως, τὸ τῆς δυσσεβείας, σκότος τὸ βαθὺ ἐβδελύξασθε, σὺν Ἀγγελῇ Μανουήλ θεῖε Νικόλαε, καὶ Γεώργιε, θεία δυνάμει ῥωννύμενοι.

Πρὸς ζωὴν τὴν μακαρίαν, ἐπειγόμενοι Ἅγιοι, ξίφει τὸν αὐχένα, ὅλη προθυμία ἐκλίνετε, καὶ πρὸς ἀθάνατον λῆξιν ἐχωρήσατε, ἀνακράζοντες· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Ως τεκοῦσαν ἀπορρήτως, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως, καὶ μετὰ τὸν τόκον, ἀφθορον Ἀγνή διαμείνας, πᾶσα ἡ κτίσις ὑμνεῖ καὶ μεγαλύνει σε, πίστει κράζουσα· χαῖρε Παρθένε Πανάμωμε.

Κανὼν δεύτερος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εκτεμνόμενοι Μάρτυρες, κάρας διὰ ξίφους τὸν ἐπαναλάστορα, συνετρίψατε καὶ ὦφθητε, στεφανῖται Χριστοῦ ὠραιόμορφοι.

Αμπρυνόμενοι Μάρτυρες, ταῖς φωτοχυσίαις φαιδρῶς τῆς χάριτος, τὰς βασάνους ὑπεμείνατε, ἀλλοτρίῳ καθάπερ ἐν σώματι.

Παντευχία τῇ ἄνωθεν, ἑαυτοὺς ἀνδρείως περιφραζάμενοι, τῆς κακίας τὴν παράταξιν, ἐνίκησατε πᾶσαν τετράριθμοι.

Θεοτοκίον.

Ως Μαρία πανάχραντε, ἔσο μοι προστάτις αἰεὶ καὶ σύμμαχος, τῇ ἁγίᾳ ἀντιλήψει σου, ἐν ταῖς ψυχολέθοις περιστάσεσι.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ναῶ ὑμῶν σπεύδοντες, τῷ θείῳ Νεομάρτυρες, μέλομεν ὑμῶν τὰς ἀριστείας, καὶ προσκυνοῦντες τὰ θεῖα λείψανα, χάριν ἀπαντλοῦμεν ἐξ αὐτῶν, καὶ Χριστὸν δοξάζομεν, τὸν ὑμᾶς θαυματούσαντα.

Εν ἄθλοις στερότάτοι, καὶ ἀπειλαῖς ἀήττητοι, ὦφθητε τῇ πίστει τοῦ Σωτῆρος· ὅθεν ὑπέστητε, καὶ εἰρκτὴν καὶ δεσμά, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, χαίροντες ἐδράμετε, θαυμαστοὶ Νεομάρτυρες.

Οἱ Ἅγιοι μάρτυρες, ἀδελφικῶς συνδούμενοι, πίστει καὶ νοὸς ὁμοφροσύνη, ὁ Ἀγγελῆς τε καὶ ὁ Νικόλαος, σὺν τῷ Γεωργίῳ τῷ στερῶ, Μα-

νουήλ ὁ ἔνδοξος, μιᾶ γνώμη συνήθλησαν.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, ὁ πῦρ ὑπάρχων Κύριος, ὥκησεν ἐν σοὶ ἀνερμηνεύτως, καὶ ἐκ σοῦ Κόρη, καθάπερ νήπιον, προήλθε καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς, διὰ μέγα ἔλεος, τὸν κατάκριτον ἄνθρωπον.

Κανὼν δεῦτερος. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Νικήσαντες τὸ ἄθεον φρύαγμα, τῶν δυναστῶν, Μελάμπων σεπτοὶ βλαστοί, ζωῆς τὸ στέφος ἐλάβετε.

Ε'δράμετε συμφώνως πρὸς στάδιον, ἀθλητικόν, μιμούμενοι τοῦ Χριστοῦ, τὸ πάθος Μάρτυρες τέσσαρες.

Ο'δεύσαντες πορείαν ἀκλόνητον, μαρτυρικῶς, εἰσήλθετε εἰς σκηνὴν, ἀχειροποιήτον Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Μαρία τοῦ Κυρίου λοχεύτρια, σῶσον ἡμᾶς, εὐχαῖς σου ταῖς μητρικαῖς, ὥσπερ φιλεῦσπλαγχνος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ στ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Α'καταπλήκτω φρονήματι, τομὴν τὴν τοῦ αὐχένος ὑπέστητε, μάρτυς Γεώργιε, καὶ Ἀγγελῆ καὶ Νικόλαε, καὶ Μανουήλ καὶ θείας ζωῆς ἐτύχετε.

Ρ'εἴθροις αἱμάτων ἠρδεύσατε, τὴν πόλιν τῆς Ῥεθύμνης μακάριοι· διὸ χορεύουσα, ὑμῶν γεραίρει τὴν ἄθλησιν, καὶ προσκυνεῖ τὰ λείψανα Νεομάρτυρες.

Τὰ τῶν Κρητῶν καλλωπίσματα, καὶ Λάμπης τὰ ὥραϊα βλαστήματα, τοὺς Νεομάρτυρας, σὺν Μανουήλ τὸν Γεώργιον, καὶ Ἀγγελῆν ὑμνήσωμεν καὶ Νικόλαον.

Θεοτοκίον.

Υ'περφυῶς ἐσωμάτωσας, τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Κύριον, ἀνακαλούμενον, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα, Παρθένε Θεοτόκε, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Κανὼν δεῦτερος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Α'πείραστοι προσβολαῖς τῶν βασάνων, καὶ ἀχειρώτοι αἰκίαις δειχθέντες, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν

τῆς Ἀγαρ δουλείας, ὥσπερ λαμπτήρες φαιδροὶ ἀντεῖλατε, Μάρτυρες τέσσαρες Χριστοῦ, τῆς Ῥεθύμνης λαμπρὰ καλλωπίσματα.

Ρ'ωννύμενοι ξυνωρίς τῶν Μαρτύρων, τοῦ Σταυροῦ τῇ παναλκίμῳ ἰσχύϊ, ἐν ἀρμονίᾳ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης, Ἀγαρ ἐκγόνων τὴν πλάνην ἐλύσατε, καὶ προσετέθητε χορῶ, στεφηφόροι Μαρτύρων τῶν πρόπαλαι.

Τιμήσωμεν Μανουήλ Γεώργιον, Ἀγγελῆ τε καὶ Νικόλαον ἅμα, τοὺς πρὸς Χριστὸν τετακότας τὸν πόθον, καὶ τῶν μενόντων ἀξίως φροντίσαντας, καὶ ἀνατρέψαντας ἐχθρῶν, τὰς δολίους βουλὰς δι' ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Υ'πέραγνε Θεοτόκε Μαρία, ἡ σκηνὴ ἡ φωτοφόρος τοῦ Λόγου, ἐσκοτισμένον νυκτὶ τῶν παθῶν μου, τῆς χάριτός σου αὐγαῖς με καταύγασσον, ἵνα ἐν πίστει ἀρῶραγεῖ, μακαρίζω τὸν ἁγρότητον τόκον σου.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ὡχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς ἐν Ῥεθύμνῃ διὰ πίστιν τὴν θεῖαν, ἐνηθλοκότας ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, ὡς Ἀθλητὰς Κυρίου μακαρίσωμεν, Ἀγγελῆν Γεώργιον, καὶ Νικόλαον ἅμα, Μανουήλ τὸν ἔνδοξον, πρὸς αὐτοὺς ἐκβοῶντες· χαῖρε τετράς Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, πάσης τῆς Κρήτης ἀστέρες νεόφωτοι.

Ὁ Οἶκος.

Τετρακτὺν τὴν ἀγίαν τιμήσωμεν, τῶν μαρτύρων Χριστοῦ φιλομάρτυρες, τοὺς στερόδῳς ἐν Ῥεθύμνῃ ἀθλήσαντας, διὰ πίστιν Χριστοῦ τὴν ἀμώμητον, Ἀγγελῆν καὶ Μανουήλ, Γεώργιον καὶ Νικόλαον· ὁμοφροσύνη γὰρ συνδούμενοι, τὸν τῆς εὐσεβείας θησαυρὸν ἄσυλον ἐν τῇ καρδίᾳ διεφύλαξαν, βίον πρακτικὸν γεωργοῦντες, καὶ Χριστῷ ἐν ταπεινώσει ἐπόμενοι· καὶ τῆς ἀληθείας τὸ φῶς, τοῖς ἐν σκοτεῖ τοῦ ψεύδους πορευομένοις κηρύξαντες, μαρτυρικὸν ὑπῆλθον στάδιον, καὶ ἀθλητικῶν ἐπάθλων καὶ βραβείων ἀξίως ἔτυχον, καὶ τῶν πάλαι Μαρτύρων ἰσότιμοι ἀνεδείχθησαν. Αὐτῶν οὖν τὴν μνήμην ἐορτάζοντες εἰπώμεν· χαῖρε τετράς Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, πάσης τῆς Κρήτης ἀστέρες νεόφωτοι.

Μηνολόγιον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἁγίων

ἐνδόξων τεσσάρων Νεομαρτύρων Ἀγγελῆ, Μανουήλ, Γεωργίου καὶ Νικολάου, τῶν ἐν Ῥεθύμνῃ τῆς Κρήτης μαρτυρησάντων ἐν ἔτει ,αωκδ' (1824).

Στίχοι.

Τετράς στεῖρῶς ἠθλήσε Νεομαρτύρων
Καὶ δόξης ἡξίωται ὑπερκοσμίου.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ τετρακτὺν τάμον Ἀεθλοφόρων.

Συναξάριον.

Οὔτοι οἱ τοῦ Χριστοῦ Νεομάρτυρες, πατρίδα ἔσχον τὴν μεγαλόνησον καὶ ἐκατόμπολιν Κρήτην. Ἐγενήθησαν ἐκ γονέων εὐσεβῶν, ἐν τῇ κώμῃ, ἧς ἡ κλῆσις Μέλαμπες, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Ἀγίου Βασιλείου. Καὶ οἱ μὲν Μανουήλ καὶ Ἀγγελῆς ἦσαν ἀντάδελφοι, υἱοὶ Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ρετζέπη, καὶ ὁ Νικόλαος υἱὸς ἑτέρου Ἰωάννου Ρετζέπη. Καὶ εἰς μὲν τὸ ὁρώμενον ἐφαίνοντο καὶ ἐδόκουν Ὀθωμανοί, ὥς ἂν ἀποφεύγωσι τὰ δεινὰ τῆς τῶν κρατούντων Ἀγαρηνῶν δυναστείας, ἐν δὲ τῷ κρυπτῷ ἔζων βίον χριστιανικὸν πορευόμενοι ἐν ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ, ὥς ἦν δυνατόν. Πλείστοι τοιοῦτοι κρυπτοχριστιανοὶ ὑπῆρχον τότε ἐν τῇ Κρήτῃ.

Ἐν ἔτει ,αωκα' (1821) οἱ ἐν τῇ νήσῳ Χριστιανοὶ ἦσαν τὰς χεῖρας κατὰ τῶν κρατούντων ἀσεβῶν δυναστῶν, μεθ' ὧν συνέμιζαν ἑαυτοὺς καὶ οὗτοι οἱ τέσσαρες Μάρτυρες, οἵτινες, ἀποτυχόντος τοῦ σκοποῦ, διήγον πλέον ἐμφανῶς βίον χριστιανικόν. Γνωσθέντος τούτου τοῖς δυσσεβέσιν ἐν τῇ ἀποτίσει τῶν φόρων, συνελήφθησαν καὶ παρέστησαν τῷ βήματι τοῦ ἐξουσιαστοῦ· ὃ παραστάντες ἀπότην φρονήματι, ὡμολόγησαν εὐθαρσῶς ἐν ἐνὶ στόματι τὴν Χριστῶν νυμον κλῆσιν, κηρύξαντες τὸν Σωτῆρα Χριστὸν Θεὸν τοῦ σύμπαντος ἀληθινόν. Καὶ ποικίλως δοκιμασθέντες, καὶ ἀπειληθέντες, καὶ δεσμὰ καὶ φυλακὴν ὑποστάντες, ἐτήθησαν χαίροντες καὶ ἀγαλλόμενοι τὰς κεφαλὰς τῇ κη' (28ῃ) τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἐν ἔτει ,αωκδ' (1824), καὶ ἀπέλαβον τὸν ἀμαράντινον τῆς νίκης στέφανον ἐκ χειρὸς Κυρίου, συναριθμηθέντες τοῖς πάλαι ἁγίοις Ἀθληταῖς καὶ Μάρτυσι.

Τὰ τίμα αὐτῶν λειψάνα παρέμειναν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐν τῷ τόπῳ ἐρῶμένα, εἰς ἃ οὐράνιον φῶς ὥρατο κατερχόμενον. Καὶ ἄραντες αὐτὰ ἐκεῖθεν εὐσεβεῖς τινες, μετήνεγκαν τῇ Μονῇ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, τῇ οὔσῃ ἐν τῷ χωρίῳ «Περιβόλια», ἐνθα ἐντίμως καὶ εὐλαβῶς ἐνεταφίασαν, τὸ δὲ αἷμα αὐτῶν καὶ τὰ ἱμάτια, λαβόντες εὐσεβεῖς Χριστιανοί, ἐποιοῦν δι' αὐτῶν λάμπόλλα θαύματα.

Παρεληλυθότων ἐνιαυτῶν τινων, ὁ ἐν Ρεθύμνῃ καταστάς Ἀρχιερεὺς, οὗ ἡ κλῆσις Ἰωαννίκιος, ἀποστείλας, εὔρε καὶ ἀνεκόμισε τὰ ἅγια τῶν ἁγίων Νεομαρτύρων λειψάνα, καὶ τὰς μὲν Κάρας καὶ μέρος αὐτῶν ἔφερε καὶ κατέθετο τῇ ἐν Ῥεθύμνῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐξ ὧν μίαν Κάραν ἔδωρῆσατο εἰς εὐσεβῆ Ρῶσον πλοίαρχον, ἣν μετή-

νεγκεν εἰς Ρωσίαν, τὰ δὲ λοιπὰ ἀπέστειλε τῇ τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου Μονῇ, τῇ ἐπονομαζομένη τοῦ Ἀρκαδίου, ἅτινα καὶ διενεμήθησαν τοῖς Ὀρθόδοξοις Χριστιανοῖς, ἱερεῦσι καὶ λαϊκοῖς, πλείστα θαύματα ἐνεργοῦντα, καὶ πάσχοντας καὶ ἀσθενοῦντας θεραπεύοντα τοὺς μετὰ πίστεως προσιόντας καὶ αἰτοῦντας τὴν τῶν Ἀγίων Νεομαρτύρων ἀντίληψιν.

Μέρος τῶν λειψάνων μετεκομίσθη καὶ ἐν Πειραιεῖ, καὶ κατετέθη εἰς τὸν ἐν Καστέλλᾳ Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, οὗτινος τὸ δεξιὸν κλίτος καθιερώθη τοῖς ἁγίοις Νεομάρτυσιν. Ἡ ἐκ Κρήτης μετακομιδὴ ἐγένετο τῇ εὐλαβεῖ ἐνεργείᾳ τοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Ἐμμανουὴλ Ραπτάκη, Κρητὸς, τῇ εὐλογίᾳ καὶ ἐγκρίσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς κ.κ. Καλλινίκου, τῇ δευτέρᾳ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ἐν ἔτει ,αζπη' (1998).

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανὼν πρῶτος. Ῥδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ρώμην ἄνωθεν, δεχόμενοι μακάριοι, ὡμολογήσατε, ἐπὶ ἀπίστων στεῖρῶς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, πιστῶς κραυγάζοντες· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως ἀντάδελφοι, ὦ Ἀγγελῆ μακάριε, καὶ Μανουήλ στεῖρῶ, ἐν συμφωνίᾳ ψυχῆς, νομίμως ἠθλήσατε, Χριστῷ κραυγάζοντες· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νοῦν ἀλάστορα, Γεώργιε κατήσχυνας, πόνοις ἀθλήσεως, σὺν Νικολάῳ ὁμοῦ, καὶ νίκης ἐδέξασθε, τὸ γέρας ψάλλοντες· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Γέρας εὐρατο, Παρθένε τῇ κυήσῃ σου, τὸ ὑπερκόσμιον, ἡ φύσις ἡ τῶν βροτῶν· Χριστὸν γὰρ προήγαγες, τὸν ἀνυψώσαντα, πρὸς οὐράνια, τοὺς εὐλαβῶς δοξάζοντας, τὸ μυστήριόν σου Κόρη.

Κανὼν δεῦτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Ρόδα καθάπερ πανευώδη, διεπνεύσατε ἐν χρόνοις τῆς δουλείας, εὐωδίαν Χριστοῦ, τηθέντες τοὺς αὐχένας, τῷ ξίφει ὃ τετράριθμοι, κακουργία τῶν τυράννων.

Ω τετρακτὺς ἡγλαῖσμένη, τῶν Μαρτύρων ἡ θεόλεκτος προσθήκη! τοῖς τὰς Κάρας ὑμῶν, πιστῶς ἀσπαζομένοις, ἀπαύστως πρυτανεύετε, ἀγαθὰς πλουσίως δόσεις.

Νύκτα τοῦ γένους τὴν ζοφώδη, ἐφωτίσατε τετράριθμοι ἐν Κρήτῃ, μαρτυρίου αὐγαῖς, ἐκλάμπαντες ἐνθέως· διὸ ὑμᾶς γεραίρομεν, ἑσαεὶ μετ' εὐφροσύνης.

Θεοτοκίον.

Κόσμου παντός ἀνώτερόν με, δείξον Δέσποινα, κτανάχραντε Μαρία, καὶ Θεῷ με τῇ σῇ, οἰκείωσον πρεσβεία, ἵνα αἰεὶ γεραίρω σε, ὡς προστάτιν μου βεβαίαν.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ η'.

Εχοντες θερμούς ὑμᾶς προστάτας, καὶ πρέσβεις πρὸς τὸν Σωτῆρα πίστει σπεύδομεν, ὑμῖν Νεομάρτυρες, καὶ τὰ θεῖα λείψανα, ὑμῶν περιπτυσσόμενοι, πᾶσαν ὠφέλειαν, καρπούμεθα ἐκ τούτων τιμῶντες, ὑμῶν τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὴν ἀγίαν μνήμην.

Ρεθύμνη καυχᾶται τῇ ἀθλήσει, ὑμῶν τῇ ἀγίᾳ Νεομάρτυρες, καὶ ἡ κώμη Μέλαμπες, ὑμᾶς ἡ βλαστήσασα, ὑμνεῖ ὑμῶν τὴν ἄθλησιν καὶ οἱ κατέχοντες, ὑμῶν ἐκ τῶν ἁγίων λειψάνων, ἀνυμνολογοῦσιν, ὑμῶν τὰς ἀριστείας.

Αθλησιν ἀθλήσαντες ἀγίαν, Γεώργιε Ἀγγελῇ τε καὶ Νικόλαε, Μανουὴλ μακάριε, τῶν πιστῶν τὸ φρόνημα, τῇ πίστει ἐδραιωτέρη, ἐπανειργάσασθε· καὶ γὰρ ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς ἐσχάτοις, ἡ ὁμολογία, ὑμῶν πάντας στηρίζει.

Θεοτοκίον.

Σάρκα προσλαβὼν ἐκ τοῦ ἀτρέπτως, ὁ πάντων δημιουργὸς δι' ἀγαθότητα, κόσμῳ πεφανέρωται, εἷς μὲν τὴν ὑπόστασιν, διπλοῦς δὲ τὴν ἐνέργειαν σώζων πανάχραντε, τοὺς μέλλοντας πιστῶς καὶ ὑμνοῦντας, τοῦ τόκου σου Κόρη, μυστήριον τὸ μέγα.

Κανὼν δεύτερος. Οἱ θεοδρόημονες Παῖδες.

Υμολογίαις τιμῶμεν ὑμῶν τὰ ἄλλα, ἃ καὶ Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, ὑπερθαυμάσαντες ἔκραζον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρεραντισμένοι αἱμάτων ἁγίων λύθροις, ἐν τοῖς ὑψίστοις Κυρίῳ, μετ' εὐφροσύνης παρίστασθε, τοῖς ἐν κόσμῳ θαυμάτων, τὴν χάριν παρέχοντες.

Ιερωτάτῃ χορεία τῶν Ἀθλοφόρων, ἐν τοῖς κινδύνοις φρουρεῖτε, καὶ ἀβλαβεῖς διασώζετε, τοὺς

τοῖς θεοῖς λειψάνοις, ὑμῶν καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι θανάτου τῷ τοκετῷ σου, εὐλογημένη Μαρία, χαῖρε πιστῶς σοι κραυγάζομεν, ἡ ζωὴν τετοκυῖαν, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ θ'.

Ιᾶσιν αἰεὶ, πηγάζουσιν ἅγιοι, ψυχῆς καὶ σώματος, ἐνεργεῖα κρείττονι, ὑμῶν τὰ λείψανα τοῖς προστρέχουσι, καὶ ὁμοφώνως μέλπουσιν ὑμῶν τὴν ἄθλησιν, Ἀθλοφόροι, τοῦ Χριστοῦ τετράριθμοι, Ὁρθοδόξων λαμπρὰ καλλωπίσματα.

Μνήμην τὴν ὑμῶν, Γεώργιε ἐνδοξε, μάκαρ Νικόλαε, Ἀγγελῇ καὶ Μανουήλ, ὁ ναὸς οὗτος γεραίρει σήμερον, ἐν ᾧ μέρος μετήνεγκεν ἐκ τῶν λειψάνων ὑμῶν, ἐκ τῆς Κρήτης, πόθῳ ὑμῶν κρείττονι, κινηθεὶς ὁ θεόφρων Πρεσβύτερος.

Οἱ νεοφανεῖς, ὀπλῖται τοῦ Κτίσαντος, καὶ νεομάρτυρες, Μανουὴλ Γεώργιος, καὶ Ἀγγελῆς τε καὶ ὁ Νικόλαος, οἱ στῦλοι οἱ τετράριθμοι τῆς θείας πίστεως, τοὺς ἐν πίστει, ἡμᾶς μακαρίζοντας, πειρασμῶν ἐκλυτροῦσθε καὶ θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Υψωσον ἡμῶν, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, Παρθένε ἄχραντε, πρὸς ἀγάπην ἐνθεον, τοῦ προελθόντος ἐκ τῶν λαγόνων σου, καὶ τοῦ ἐχθροῦ κατάβαλε τὰ μηχανήματα, δι' ὧν Κόρη, τὴν ἡμῶν ἀπώλειαν, καθ' ἐκάστην πειράται ὁ δόλιος.

Κανὼν δεύτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Λεόντων συνεθλάσατε νοητῶν, κεφαλὰς Ἀθλοφόροι τετράριθμοι, τὰς κεφαλὰς, ξίφει ὑποκλίναντες ἀνδρικῶς, καὶ τὴν σφαγὴν δεξάμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει διὰ Χριστόν· διὸ ὑμῖν ἡ Κρήτη, καυχᾶται καὶ αἰτεῖται, τὴν προστασίαν ὑμῶν ἐνδοξοῖ.

Οἱ νέοι ἀθλοφόροι τοῦ Ἰησοῦ, Ἀγγελῇ ἀθλητὰ ἀγγελῶνυμε, καὶ Μανουὴλ, σὺν τῷ Γεωργίῳ τῷ εὐκλεῖ, ὁ εὐσθενὴς Νικόλαος, ἄρατε τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Θεόν, αἰτούμενοι εἰρήνην, τοῖς μέλπουσι ἐν ὕμνοις, τὴν σεβασμίαν ὑμῶν ἄθλησιν.

Υπέρτιμε χορεία συναθλητῶν, τῇ πατρίδι αἰτεῖται τὰ κρείττονα, παρὰ Θεοῦ, καὶ ἐκ τῶν λειψάνων ὑμῶν αἰεὶ, πηγάζετε τοῖς χρήζουσι, χάριτος

τάς ἄνωθεν δωρεάς· κάμοι δὲ τῷ τοὺς ὕμνους, ὑμῖν πλέξαντι πόθῳ, προστάται φάνητε ἐν θλίψεσι.

Θεοτοκίον.

Υπέραγνε Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, τῇ θερμῇ μου φωνῇ ἐπικάμφητι, ὡς εὐμενῆς, καὶ ἀπὸ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ἀσθενειῶν τε θλίψεων, καὶ τῶν ἐπιθέσεων τοῦ ἐχθροῦ, διάσωσόν με Κόρη, ὅτι εἰς σὲ ἐλπίζω, μετὰ Θεὸν μόνην ὁ ἄθλιος.

Καταβασία. "Απας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορείαν τὴν τετράριθμον, συμφώνως εὐφημήσωμεν, τῶν νέων Χριστοῦ Μαρτύρων, βοῶντες ἀπὸ καρδίας· Γεώργιε Νικόλαε, καὶ Ἀγγελῇ καὶ Μανουήλ, ὡς παρῶσιν ἔχοντες, τὴν Παναγίαν Τριάδα, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπεῖτε.

"Ετερον. "Ομοιον.

Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

Τὰ αἵματα κενώσαντες, Ἀγαρηνῶν ὠμότητι, τὰ πνεύματα τῷ Κυρίῳ, ἐδώκατε Ἀθλοφόροι, τῷ πλούτῳ ἀγαθότητος, Σταυρῷ αἷμα τὸ ἴδιον, διὰ βροτοὺς κενώσαντι, ὃν ἐκτενῶς δυσωπεῖτε, δοῦναι ἡμῖν τὴν εἰρήνην.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν Ὑπέρθεον, καὶ τῷ Πατρὶ συναρχον, καὶ Πνεύματι τῷ Ἀγίῳ, ὁμόθρονον Θεοτόκε, ἀπεριγράπτως τέξασα, φθορᾶς ἡμᾶς ἀπήλλαξας· διό σε μεγαλύνομεν, ὡς σωτηρίας αἰτίαν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοὺς ἀθλητάς τοῦ Κυρίου, καὶ νεομάρτυρας, φιλομαρτύρων δῆμοι, εὐφημήσωμεν πάντες, Γεώργιον Νικόλαον Ἀγγελῆν, Μανουήλ τοὺς θεόφρονας· τὴν γὰρ Ἀγίαν Τριάδα διὰ παντός, δυσωποῦσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Φῶς οὐρανόθεν ὠρᾶτο, ἐν τοῖς λειψάνοις ὑμῶν, ὑποδηλοῦν τοῖς πᾶσιν, ἥνπερ εὗρατε δόξαν, Γεώργιε θεόφρον καὶ Ἀγγελῇ, Μανουήλ καὶ Νικό-

λαε· καὶ νῦν φωτὶ τῶν σεπτῶν ὑμῶν πρεσβειῶν, πειρασμῶν σκότος διώξατε.

Α'ποτμηθέντες ἀνδρείως, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐτέμετε τῆς πλάνης, πάντα σύνδεσμον ὄντως, Γεώργιε θεόφρον καὶ Ἀγγελῇ, Μανουήλ καὶ Νικόλαε, καὶ ἡριθμήθητε δήμοις ἀγγελικοῖς, θείας δόξης ἀξιούμενοι.

Τοὺς ἐορτάζοντας πόθῳ, ὑμῶν τὴν ἄθλησιν, καὶ ναὸν ὑμῖν θεῖον, ἀνεγείραντας πίστει, ῥύσασθε κινδύνων καὶ πειρασμῶν, Ἀθλοφόροι τετράριθμοι, καὶ ἐξαιτεῖσθε πταισμάτων τὸν ἴλασμόν, καὶ παθῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. α'.

Α'θλητικῇ πανήγυρις, ἐπέφανε σήμερον, συγκαλοῦσα ἡμᾶς, πρὸς μυστικὴν εὐφροσύνην· Ἀγγελῆς γὰρ καὶ Μανουήλ, Γεώργιος καὶ Νικόλαος, τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν καταβαλόντες, μαρτυρικῇ ἐνστάσει, ἐν Χριστῷ ἠνδρίσαντο, καὶ ἐπαξίως ἐδοξάσθησαν. Αὐτοῖς οὖν βοήσωμεν· Νεομάρτυρες ἀήττητοι, Κρητῶν καλλωπίσματα, ἀδιαλείπτως πρεσβεύετε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρῶραγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων ἡ γ' καὶ στ' ᾠδὴ. Ἀπόστολον, ζῆτει τῇ κζ' Κυριακῇ καὶ Εὐαγγέλιον, τῇ θ' Μαρτίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι. Ἀληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Τῶν νεομαρτύρων ἡ τετρακτὺς, Ἀγγελῆς ὁ θεῖος, καὶ Γεώργιος Μανουήλ, σὺν τῷ Νικολάῳ,

ὕμνεισθωσαν συμφώνως, ὡς πρέσβεις καὶ μεσίται, ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Ἔτερον. Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

Τοὺς ἐν τῇ Ρεθύμνῃ διὰ Χριστόν, ὡς ἄμνους σφαγέοντας, ἀπονοίᾳ Ἀγαρηνῶν, τέσσαρας τῶν πάλοι, Μαρτύρων συμπολίτας, ὑμνήσωμεν πρεσβείαις, αὐτῶν φρουρούμενοι.

Ἔτερον. Τοῦ αὐτοῦ.

Χαίροις ἀγγελώνυμε Ἀγγελῇ, Γεώργιε μάκαρ, καὶ στεγρότατε Μανουήλ, σὺν τῷ Νικολάῳ, τὰ θρέμματα Μελάμπων, Ρεθύμνης πολιοῦχοι, καὶ Κρήτης φύλακες.

Δίστιχον.

*Τετρακτὺς ὑπέριμε Νεομαρτύρων
Γερασίμου δέξασθε τὴν ὑμνωδίαν.*

